

Πανηγυρική Θεία Λειτουργία και η κοπή της βασιλόπιτας στο Ιστορικό Μοναστήρι του Αη Συμιού Μεσολογγίου

/ [Γνώμες](#)

- Γράφει ο Χρήστος Γερ. Σιάσος

Πέμπτη, 1 Ιανουαρίου 2026, εορτή της Περιτομής του Χριστού, μνήμη του Μεγάλου Βασιλείου και πρώτη ημέρα του Νέου Έτους, όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος τελέσθηκε στο Ιστορικό Μοναστήρι του Αη Συμιού η ακολουθία του Όρθρου και στη συνέχεια η Πανηγυρική Θεία Λειτουργία από τον Πρωτοπρεσβύτερο π. Ανδρέα Καππέ. Στο αναλόγιο ήταν οι ιεροψάλτες κ.κ. Παλικήρας Μιχάλης, Χειμώνας Βασίλης,

Κούστας Θεοφάνης και η Καθηγουμένη Μοναχή Θεοκλήτη. Τη Θεία Λειτουργία παρακολούθησαν πλήθος πιστών από το Μεσολόγγι, το Αιτωλικό, το Αγρίνιο και την γύρο περιοχή.

Μετά τη Θεία Λειτουργία ακολούθησε στο Αρχονταρίκι του Μοναστηριού η κοπή της Βασιλόπιτας. Το τελετουργικό κοπής της Βασιλόπιτας ευλόγησε ο πρωτοπρεσβύτερος π. Ανδρέας, ακολούθησαν οι πρωτοχρονιάτικες ευχές και τα παραδοσιακά κάλαντα από όλους τους παρευρισκόμενους. Η όλη τελετή ήταν μια ξεχωριστή νότα στο φιλόξενο και ιστορικό αυτό Μοναστήρι του Αη Συμίου. Η βασιλόπιτα καθώς και οι αναμνηστικές εικόνες της Αγίας Υπομονής πρόσφερε η κ. Μαρία Βουλδή, Δασκάλα μουσικής και η συνοδεία της.

Στη συνέχεια η κ. Βουλδή, μίλησε συνοπτικά με το δικό της τρόπο για την Αγία Υπομονή, προστάτιδα των φτωχών, λέγοντας: Η Αγία Υπομονή, κατά κόσμο Ελένη Δραγάση – Παλαιολόγου, ήταν κόρη του Σέρβου Δεσπότη Κωνσταντίνου Δραγάση και σύζυγος του αυτοκράτορα Μανουήλ Β΄ του Παλαιολόγου. Οι δυο τους προσπάθησαν να βρουν τρόπους σωτηρίας για το Βυζάντιο καθώς την εποχή εκείνη «ψυχορραγούσε». Η Ελένη έδειξε ότι είχε απόλυτη συναίσθηση της θέσης της και την ονόμασαν «Μάνα του λαού», γιατί άκουγε κάθε δυσκολία τους και προσπαθούσε να τους βοηθήσει.

Είχε αποκτήσει οκτώ παιδιά, έξι αγόρια και δυο κορίτσια. Από τα αγόρια, τα δύο έγιναν Αυτοκράτορες, πρώτος ο Ιωάννης Η΄ και δεύτερος ο Κωνσταντίνος ΙΑ΄ ο Παλαιολόγος. Τα τρία παιδιά της έγιναν Μοναχοί, ο Θεόδωρος και ο Ανδρόνικος στη Μονή Παντοκράτορος και ο Δημήτριος (μοναχός Δαυίδ) στο Διδυμότειχο.

Η Ελένη αγάπησε πολύ τα μοναστήρια όπου σ' αυτά ξεκουραζόταν και έπαιρνε δύναμη και κουράγιο για να συνεχίσει τον αγώνα της. Μετά το θάνατο του συζύγου της έγινε μοναχή, 1425, στην Ιερά Μονή Μάρθας, με το όνομα Υπομονή.

Όταν βρέθηκε στην Κωνσταντινούπολη πήγε στην Ιερά Μονή του Τιμίου Προδρόμου Πέτρας, εκεί ήταν το ιερό λείψανο του οσίου Παταπίου του θαυματουργού. Η Αγία Υπομονή ίδρυσε στη Μονή το γηροκομείο με την επωνυμία «Η Ελπίς των Απελπισμένων».

Η Αγία Υπομονή πέθανε στις 13 Μαρτίου του 1450. Μετά την Άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς το 1453, ο Αγγελής Νοταράς, συγγενής του Αυτοκράτορα και ανιψιός της Αγίας Υπομονής, μετέφερε στο βουνό Γεράνια στη νότια Ελλάδα, Αθήνα, το λείψανο του Αγίου Παταπίου και το έκρυψε σε μια σπηλιά, κοντά στο Λουτράκι στην Κόρινθο.

Στη σπηλιά αυτή βρέθηκε η βυζαντινή Αγιογραφία της Αγίας Υπομονής και η Αγία κέρα της. Το 1952 στο σπήλαιο χτίστηκε από τον γέροντα Νεκτάριο Μαρμαρινό το μοναστήρι του Αγίου Παταπίου, εκεί φυλάσσεται μέχρι σήμερα και η Αγία κέρα Της.

Τέλος η Καθηγουμένη Μοναχή Θεοκλήτη ευχαρίστησε όλους τους φίλους του Μοναστηριού που παραβρέθηκαν στην γεμάτη αγάπη αυτή εκδήλωση και, που στηρίζουν με κάθε τρόπο το Μοναστήρι, ευχήθηκε δε σε όλους, Χρόνια Πολλά, καλή χρονιά, με υγεία, ειρήνη, προκοπή, προσωπική και οικογενειακή.

